



PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 19 sierpnia 2020 r.

DIH-2.709.32.2020.PŁ

DECYZJA DIH-2 Nr 136 /2020

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm) w związku z art. 189k § 1 pkt 2-4, § 1 i § 3 pkt 1 i w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z dnia 5 czerwca 2020 r., złożonego przez Pełnomocnika przedsiębiorcy Pana [...] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Usługi transportowe, handel opałem [...], stałe miejsce wykonywania działalności ul. [...] Łągów (zwanego dalej: Stroną lub Przedsiębiorcą), od decyzji nr 39/2020 z dnia 4 maja 2020 r. wydanej przez Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (sygn. PU.8361.41P.2019), w której:

- 1) odmawia ww. przedsiębiorcy umorzenia administracyjnej kary pieniężnej wymierzonej decyzją nr 138/2019 z dnia 26 sierpnia 2019 r. oraz odmawia umorzenia należnych odsetek za zwłokę w jej spłacie,
- 2) rozkłada na 26 rat ww. przedsiębiorcy zaległą administracyjną karę pieniężną wymierzoną decyzją nr 138/2019 z dnia 26 sierpnia 2019 r. w wysokości 25.001,00 zł (słownie dwadzieścia pięć tysięcy jeden złoty 00/100) wraz z należnymi odsetkami w wysokości 115,00 zł (słownie sto piętnaście złotych),
- 3) ustala wysokość pojedynczej raty w kwocie 966,00 zł (słownie: dziewięćset sześćdziesiąt sześć złotych 00/100) oraz terminy płatności poszczególnych rat do 10 dnia każdego miesiąca, pierwsza rata płatna w następnym miesiącu liczonym od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna,

postanawia

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z dnia 15 czerwca 2020 r. Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez Pełnomocnika Strony wraz z aktami sprawy PU.8361.41P.2019.

Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej decyzją z dnia 26 sierpnia 2019 r. nr 138/2019 na podstawie art. 35a pkt 9 lit. a w zw. z art. 35c ust. 5 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r.

poz. 660, z późn. zm.) dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wymierzył Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 25.001,00 zł, za to że w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 a ust. 2 ww. ustawy. W dniu 16 września 2019 r. pełnomocnik Strony z zachowaniem ustawowego terminu złożył odwołanie od powyższej decyzji. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 29 listopada 2019 r. wydał decyzję nr DIH-2 Nr 59/2019, w której utrzymał w całości w mocy zaskarżoną decyzję Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej nr 138/2019 z dnia 26 sierpnia 2019 r. Decyzja organu II instancji została doręczona Przedsiębiorcy w dniu 18 grudnia 2019 r. Strona nie wniosła skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. W dniu 2 stycznia 2020 r. upłynął termin zapłaty wymierzonej administracyjnej kary pieniężnej.

Pełnomocnik Strony w dniu 23 stycznia 2019 r. złożył wniosek o umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub w części, umorzenie odsetek w całości bądź w części względnie rozłożenie kary na raty. Wniosek został uzasadniony trudną sytuacją finansową Przedsiębiorcy. Strona podniosła że w roku 2019 w stosunku do osiągniętego przychodu uzyskała niewielki dochód, co wynikało ze zwiększonych wydatków związanych z zakupem towarów i materiałów handlowych, zatrudnieniem pracowników oraz z uwagi na co miesięczne należności publicznoprawne. Ponadto Przedsiębiorca przedstawił umowę leasingu, z której wynika obowiązek zapłaty miesięcznej raty w wysokości [...] zł. Przedsiębiorca wskazał, że jednorazowa zapłata wymierzonej kary może narazić jego oraz zatrudnionego w przedsiębiorstwie syna na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb. Do wniosku zostało załączone podsumowanie KPiR za grudzień 2019 r., umowa o pracę, faktura VAT za ratę leasingową oraz dowód rejestracyjny leasingowanej naczepy ciężarowej. Pismem z dnia 29 stycznia 2020 r. Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wezwał Stronę do uzupełnienia braków formalnych poprzez dokonanie opłaty w kwocie 10,00 zł oraz przedstawienia dowodu jej uiszczenia. Ponadto organ wezwał Przedsiębiorcę do przedstawienia dokumentów niezbędnych do oszacowania ważnego interesu strony lub interesu publicznego warunkujących przyznanie ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej. Ponadto organ I instancji wezwał Stronę o wskazanie liczby rat przy ewentualnym rozłożeniu na raty zaległej administracyjnej kary pieniężnej. Pismo zostało doręczone w dniu 13 lutego 2020 r.

Za pismem z dnia 20 lutego 2020 r. Pełnomocnik Strony dostarczył do organu I instancji dowód dokonania opłaty skarbowej w kwocie 10,00 zł. Natomiast nie przedstawił innych dokumentów wskazanych w wezwaniu z dnia 29 stycznia 2020 r.

Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w piśmie z dnia 24 lutego 2020 r. zawiadomił Stronę o zakończeniu gromadzenia materiału dowodowego oraz pouczył o uprawnieniach wynikających z art. 10 § 1 Kpa. Ponadto organ I instancji zawiadomił Stronę, o zmianie terminu rozpatrzenia sprawy i wskazał, że nastąpi ono do 20 marca 2020 r. Pismo zostało doręczone w dniu 9 marca 2020 r.

W dniu 16 marca 2020 r. w formie elektronicznej wpłynęła do organu I instancji informacja o wysłaniu za pośrednictwem operatora pocztowego pisma Przedsiębiorcy dotyczącego zakończonego postępowania. Następnie w dniu 18 marca 2020 r. do organu wpłynęło pismo, w którym Pełnomocnik Strony wyjaśnił, że omyłkowo do pisma z dnia 24 lutego 2020 r. nie załączył wymaganych dokumentów i tym samym wniósł o uzupełnienie materiału dowodowego o zeznania podatkowe za okres trzech lat, wykaz zobowiązań, wykaz wyposażenia związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą oraz informacji o liczbie zatrudnionych pracowników. Przedsiębiorca poinformował, że nie prowadzi ewidencji środków trwałych. Ponadto w przypadku niewyrażenia zgody na umorzenie nałożonej kary w całości lub w części wniósł o rozłożenie administracyjnej kary pieniężnej na 26 rat.

Z uwagi na wprowadzony stan epidemii związany z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 oraz związane z tym obostrzenia, Pełnomocnik Strony zwrócił się o przedłużenie postępowania administracyjnego do dnia 17 kwietnia 2020 r. Do pisma zostały dołączone następujące dokumenty:

- 1) zeznania podatkowe za lata 2016, 2017 i 2018,
- 2) wykaz zobowiązań,
- 3) podsumowanie KPiR z 2019 r.,
- 4) wykaz wyposażenia związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą:
- 5) informacja o liczbie zatrudnionych pracowników,
- 6) informacja o kosztach miesięcznego utrzymania w roku 2019.

Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił wniosek Strony i dołączył przesłane dokumenty do materiału dowodowego sprawy. Ponadto w piśmie z dnia 20 marca 2020 r. zawiadomił Stronę o wydłużeniu terminu zakończenia postępowania do dnia 30 kwietnia 2020 r. Pismo zostało doręczone w dniu 6 kwietnia 2020 r. i pozostało bez odpowiedzi. Strona nie skorzystała z możliwości zapoznania się z aktami sprawy.

Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w dniu 4 maja 2020 r. wydał decyzję nr 39/2020, która została doręczona Stronie w dniu 11 maja 2020 r.

Pełnomocnik Strony pismem z dnia 5 czerwca 2020 r. odwołał się od ww. decyzji i zaskarżył ją w całości. Zaskarżonej decyzji zarzucił:

- 1) naruszenie art. 189k § 1 pkt 3 i 4 Kpa poprzez jego niezastosowanie, podczas gdy w stanie faktycznym sprawy ocenić należy, że Przedsiębiorca spełnia przesłankę ważnego interesu strony oraz ważnego interesu publicznego z uwagi na pandemię wirusa SARS-CoV-2 albowiem w bieżącym roku w miesiącu marcu i kwietniu osiągnął znaczną stratę w prowadzonej działalności gospodarczej, co w oczywisty sposób wpływa i będzie wpływać w sposób istotny na jego możliwości finansowe,
- 2) naruszenie art. 189k § 1 pkt 3 i 4 Kpa poprzez nieuwzględnienie przez organ ważnego interesu strony przy rozpatrywaniu wniosku o zastosowanie ulgi w postaci umorzenia administracyjnej kary pieniężnej oraz umorzenia odsetek w sytuacji, gdy występująca pandemia wirusa SARS-CoV-2 wpłynęła na możliwości finansowe Strony oraz spełnia przesłankę ważnego interesu strony oraz ważnego interesu publicznego,
- 3) art. 77 § 1 w zw. z art. 80 Kpa przez zebranie i rozpoznanie materiału dowodowego w sposób niewyczerpujący, co w konsekwencji doprowadziło do braku oceny całokształtu materiału dowodowego i błędnego przyjęcia, że skarżący nie zasługuje na udzielenie ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej w sytuacji, gdy występująca pandemia wirusa SARS-Cov-2 wpłynęła na możliwości finansowe Przedsiębiorcy oraz spełnia przesłankę ważnego interesu podatnika oraz ważnego interesu publicznego.

Ponadto Pełnomocnik Strony wniósł o dopuszczenie dowodu z dokumentu w postaci KPiR za rok 2020 na okoliczność sytuacji finansowej przedsiębiorcy oraz wpływu epidemii wirusa SARS-CoV-2 na obecną sytuację finansową Przedsiębiorcy. Mając powyższe na uwadze Pełnomocnik Strony wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez udzielenie ulgi w wykonaniu nałożonej administracyjnej kary pieniężnej poprzez jej umorzenie w całości bądź w części względnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. Pełnomocnik Strony w treści pisma uzasadnił podniesione zarzuty.

Pismem z dnia 24 czerwca 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zawiadomił Pełnomocnika Strony o wynikającym z art. 10 § 1 Kpa prawie do zapoznania się z aktami sprawy oraz prawie do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Organ odwoławczy zakreślił termin 14 dni od dnia otrzymania przedmiotowego pisma. Pismo zostało doręczone w dniu 14 lipca 2020 r. i pozostało bez odpowiedzi.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 15 lipca 2020 r. postanowił o zmianie terminu rozpatrzenia sprawy i wskazał, że nastąpi ono do dnia 19 sierpnia 2020 r. Pismo zostało doręczone w dniu 20 lipca 2020 r.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Zgodnie z art. 7 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm), dalej zwanej Kpa w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Wyrażona w powyższym przepisie zasada prawdy obiektywnej zobowiązuje organy administracji publicznej do ustalenia stanu faktycznego tak aby odpowiadał on rzeczywistości. Dopiero ustalony zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej stan faktyczny może stanowić podstawę rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej w myśl art. 77 § 1 Kpa, który zobowiązuje organ do wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego.

Zgodnie z art. 189k Kpa § 1 organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

§ 2. W przypadku umorzenia zaległej administracyjnej kary pieniężnej umorzeniu podlegają także odsetki za zwłokę w całości lub takiej części, w jakiej została umorzona zaległa administracyjna kara pieniężna.

§ 3. Właściwy organ, na wniosek strony prowadzącej działalność gospodarczą, może udzielać określonych w § 1 ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej, które:

- 1) nie stanowią pomocy publicznej;
- 2) stanowią pomoc de minimis albo pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie – w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis;
- 3) stanowią pomoc publiczną:
 - a) mającą na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi,
 - b) mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce,
 - c) zgodną z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej, której dopuszczalność została określona przez właściwe organy Unii Europejskiej, udzielaną na przeznaczenie inne niż wymienione w lit. a i b.

§ 4. W przypadku pomocy publicznej określonej w § 3 pkt 3 lit. a i b ulgi, o których mowa w § 3 pkt 2, mogą być udzielane, jeżeli w przepisach odrębnych zostały określone szczegółowe warunki udzielania tej pomocy, zapewniające jej zgodność z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej.

§ 4a. Do pomocy publicznej, o której mowa w § 3 pkt 3 lit. c, przeznaczonej na restrukturyzację, stosuje się:

1) w zakresie warunków udzielania tej pomocy:

a) w przypadku przedsiębiorcy, wobec którego jest prowadzone postępowanie restrukturyzacyjne - przepisy ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2019 r. poz. 243, z późn. zm.7)),

b) w przypadku przedsiębiorcy, wobec którego nie jest prowadzone postępowanie restrukturyzacyjne - przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 139a ust. 4 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne;

2) w zakresie trybu udzielania tej pomocy - przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 139a ust. 4 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne.

Z treści powyższego przepisu wynika, że w przypadku złożenia wniosku o udzielenie ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez stronę prowadzącą działalność gospodarczą, organ jest zobowiązany ustalić, czy ulga, o którą wnioskuje strona stanowi pomoc publiczną. W przypadku, gdy wnioskowana ulga nie stanowi pomocy publicznej organ może rozpatrzyć wniosek strony w oparciu o przesłanki art. 189k § 1 Kpa. Natomiast w przypadku, gdy wnioskowana ulga stanowi pomoc publiczną organ zobowiązany jest ustalić o jaki rodzaj pomocy publicznej wymieniony w art. 189k § 3 pkt 2 i 3 Kpa strona się ubiega i ustalić czy wnioskowana pomoc jest dopuszczalna.

W rozpatrywanej sprawie Strona we wniosku z dnia 23 stycznia 2020 r. zwróciła się o umorzenie kary administracyjnej w całości lub części, umorzenie odsetek w całości bądź części względnie rozłożenie na raty kary administracyjnej. W uzasadnieniu wniosku Pełnomocnik wskazał, że Strona prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą. Powyższa informacja znajduje potwierdzenie w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej.

Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z dnia 29 stycznia 2020 r. wezwał Stronę do uzupełnienia braków formalnych poprzez dokonanie opłaty w kwocie 10,00 zł oraz przedstawienia dowodu jej uiszczenia. Ponadto organ I instancji wezwał Przedsiębiorcę do przedstawienia dokumentów niezbędnych do oszacowania ważnego interesu strony lub interesu publicznego warunkujących przyznanie ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej, a także o wskazanie liczby rat przy ewentualnym rozłożeniu na raty zaległej administracyjnej kary pieniężnej. Jednakże organ I instancji nie wezwał Strony o wskazanie o jaki rodzaj pomocy wskazany w art. 189k Kpa się ubiega. Natomiast w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji stwierdził, że Strona złożyła wniosek o udzielenie ulgi w spłacie kary administracyjnej w zakresie jej umorzenia w całości lub w części, umorzenia odsetek w całości lub w części, względnie rozłożenia jej na raty i w tym zakresie przeprowadził postępowanie.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że zgodnie z art. 61 § 1 Kpa postępowanie administracyjne wszczyna się na żądanie strony lub z urzędu. Organ administracji publicznej nie jest uprawniony do swobodnego interpretowania żądania strony. O tym jaka jest treść żądania, która wyznacza przedmiot postępowania decyduje strona. Niedopuszczalne jest mieszanie trybów postępowania, tj. traktowanie postępowania wszczętego na wniosek, tak jak postępowania wszczętego z urzędu. W razie wszczęcia postępowania na wniosek, obowiązkiem organu administracji jest dokładne ustalenie treści żądania strony, która wyznacza rodzaj sprawy będącej przedmiotem postępowania. Organ związany jest tym żądaniem. Treść żądania wyznacza stosowną normę prawa materialnego lub normę prawa procesowego, która ma znaczenie dla ustalenia zakresu postępowania. Jeśli

organ, do którego złożony został wniosek o wszczęcie postępowania ma wątpliwości co do tego, czego dotyczy wniosek - obowiązkiem tego organu jest podjęcie z urzędu czynności wyjaśnienia treści żądania strony. Organ orzekający nie ma prawa domniemywać woli wnioskodawcy co do tego w jakim trybie ma być prowadzone postępowanie. Żądanie wszczęcia postępowania administracyjnego w określonym trybie obliguje organ do przeprowadzenia postępowania w powyższym trybie, a w razie wątpliwości sprecyzowanie żądania należy do strony, nie zaś do sfery ocennej organu administracji (por. wyrok WSA w Warszawie sygn. akt VI SA/Wa 2419/10).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że organ I instancji nie sprostął wymaganiom wynikającym z art. 7 i art. 77 § 1 Kpa ponieważ w tej sprawie nie ustalił stanu faktycznego i w konsekwencji wydał decyzję z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na rozstrzygnięcie.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w świetle powyższego stwierdził, że podniesiony w odwołaniu zarzut naruszenia art. 77 § 1 w zw. z art. 80 kpa przez zebranie i rozpoznanie materiału dowodowego w sposób niewyczerpujący, co w konsekwencji doprowadziło do braku oceny całokształtu materiału dowodowego i błędnego przyjęcia, że skarżący nie zasługuje na udzielenie ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej w sytuacji, gdy występująca pandemia wirusa SARS-Cov-2 wpłynęła na możliwości finansowe Przedsiębiorcy oraz spełnia przesłankę ważnego interesu podatnika oraz ważnego interesu publicznego, jest częściowo słuszny.

Jak uprzednio wykazano Strona prowadzi działalność gospodarczą, zatem we wniosku o udzielenie ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej winna określić czy wnioskowana ulga nie stanowi pomocy publicznej czy stanowi pomoc publiczną i określić jej rodzaj. Przedsiębiorca we wniosku z dnia 23 stycznia 2020 r. nie wskazał powyższej informacji. Ponieważ postępowanie w tej sprawie toczy się na wniosek strony Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej był zobowiązany do wyjaśnienia i ustalenia żądania Przedsiębiorcy w tym zakresie. Organ I instancji nie poczynił ustaleń co do kwestii czy wnioskowana ulga w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej nie stanowi pomocy publicznej czy też stanowi pomoc publiczną ze wskazaniem rodzaju pomocy publicznej. Zatem materiał dowodowy został zebrany w sposób niewyczerpujący, co uniemożliwia merytoryczne odniesienie się do kwestii czy Strona zasługiwała na udzielenie ulgi.

Jednocześnie organ odwoławczy wyjaśnia, że z uwagi na brak ustalenia stanu faktycznego sprawy w sposób odpowiadający wymogom zawartym w art. 7 i 77 § 1 Kpa nie dokonał merytorycznej oceny pozostałych zarzutów podniesionych w odwołaniu.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że organ I instancji nie sprostął wymaganiom wynikającym z art. 7 i art. 77 § 1 Kpa ponieważ w tej sprawie nie ustalił stanu faktycznego i w konsekwencji wydał decyzję z naruszeniem ww. przepisów postępowania. Konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na rozstrzygnięcie decyzji. Jeżeli wnioskowana ulga będzie stanowiła pomoc publiczną, należy ustalić o jaki rodzaj pomocy chodzi i czy jest ona dopuszczalna. Przeprowadzenie postępowania w powyższym zakresie przez organ odwoławczy stanowiłby złamanie zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, o której mowa w art. 15 Kpa.

Wykazane w ustaleniach faktycznych braki uniemożliwiają merytoryczną ocenę decyzji organu I instancji.

Przeprowadzając ponownie postępowanie organ I instancji powinien ustalić treść żądania strony w zakresie wnioskowanej ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej. Następnie przeprowadzić powinien postępowanie z zastosowaniem przepisów prawa właściwych ze względu na treść wniosku Strony.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2167); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) Adwokat [...]
- 2) Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
- 3) aa.